

Reportage – REISVERHAAL

Hugycup 2012: Dromen kunnen werkelijkheid worden!

November 2004. Na twee zwembadpogingen waag ik mij voor het eerst aan een echte duik in open zee. Het wordt dikwijls gezegd: "Ofwel stop je er onmiddellijk mee ofwel ben je verkocht aan de pracht en praal van de onderwaterwereld".

Ons leerproces – dat van mij en mijn vrouw Els Van Den Borre – verloopt wat moeizaam. Pas na enkele duiken voel ik voor het eerst de rust en het gevoel van te zweven als een vogel, of misschien beter om te zwemmen als een vis. Vele duikers zijn het waarschijnlijk wel met mij eens als ik zeg: "Prachtig! Dit moeten mijn vrienden zien of zelfs ook doen!".

En dan volgt – na de duikuitrusting – de tweede grote investering: mijn eerste fotoestel. Al snel blijkt dat het schieten van mooie onderwaterfoto's toch niet zo evident is. Het leek mij toch zo eenvoudig als ik de fotografen bezig zag. Maar onze foto's zijn echt niet goed. Na veel oefenen en een cursus onderwaterfotografie zien we beterschap. Maar de wauw foto's zoals ik ze noem, willen maar niet lukken.

In 2008 sta ik als een kleine jongen op te kijken naar de mijnheer die net iets verderop staat. We bevinden ons op het NELOS Foto- & Filmfestival en voor het eerst sta ik oog in oog met mensen die ons Belgenland vertegenwoordigen op nationale en internationale onderwaterfoto- en -videowedstrijden. Maar die dag gaat een goede vriendin van ons, ons voorstellen aan Danny Van Belle. En sindsdien bevinden wij ons in een echte stroomversnelling.

Tijdens de prijsuitreiking van de eerste Hugycup vallen we bijna van onze stoel. Zowel mijn vrouw Els als ikzelf gaan er met een derde plaats lopen. Een jaartje later kunnen wij ons bevestigen en behoren we weer tot de gelukkige prijswinnaars. Het commentaar van de critici een jaartje eerder: "Pfff, een lucky shot", is al snel vergeten.

Tijdens onze deelnames aan de Hugycup-wedstrijden leren wij enorm veel bij. Elke workshop die er door Danny Van Belle wordt verzorgd, volgen wij van heel dichtbij. En ieder jaar opnieuw leren we bij. Onze kennis breidt uit ...

De derde Hugycup-wedstrijd is voor Els een shot in de roos. Derde plaats in de macro categorie, tweede plaats in de slakken & schelpdieren categorie én winnaar van de portfolio! Ikzelf kan tevreden naar huis terugkeren met één enkele prijs: de tweede plaats in de macro categorie. Eén enkele prijs? Dat is toch schitterend! Inderdaad, ook ik ben hier super blij mee maar de wereld kent nu eenmaal optimisten en pessimisten.

Graag zou ik via deze weg iedereen nogmaals willen bedanken voor hun aanwezigheid op de prijsuitreiking van de vierde Hugycup. Ik stond enorm verbaasd van de waardering en het applaus wanneer ik voor de eerste, tweede en zelfs derde keer mijn prijs in ontvangst mocht nemen. Waterdruppels stonden in mijn ogen! Zweet waarschijnlijk. Jullie bezorgden mij een echt kippevel moment! Maar wat een schitterend gevoel!

Bij mijn vierde prijswinnende foto begon ik mij eigenlijk zelfs ongemakkelijk te voelen. Weet je, ik ben een echt competitiebeest en ik weet perfect wat winnen en verliezen is. Ik weet wat ups en downs zijn en hoe hard kritiek kan aankomen. En de meest ongunstige plaats is een vierde prijs.

Aan alle beginnende fotografen zou ik graag willen meegeven dat wanneer je deelneemt aan wedstrijden dat er eigenlijk meer verliezers zijn dan winnaars. En het kan niet altijd 'bingo'

zijn. Je zal meer naast het podium grijpen en buiten de prijzen vallen, dan je kan feestvieren.

Probeer dus optimaal te genieten van je duiken en probeer de foto's in de eerste plaats voor jezelf te maken. Wanneer je gaat deelnemen aan wedstrijden tracht dan om enorm kritisch te zijn op jezelf. Ga geen kritiek geven op de keuze en beslissingen van de jury. Iedereen heeft trouwens toch een andere visie en een eigen stijl, anders zouden alle foto's bijna identiek zijn. Met de tijd zal je wel automatisch een eigen stijl ontwikkelen. En wanneer de meerderheid van de jury jouw stijl en manier van het in beeld brengen apprecieert dan zal je wel in de prijzen vallen. Ga er dus zeker niet van uit dat je altijd een prijs mee naar huis gaat nemen. Wees blij wanneer ze jouw naam afroepen en je tot de top drie behoort.

En ook ik dacht vroeger wel eens: "Ja, zo een foto heb ik ook". Maar wanneer je niet deelneemt, kan je ook niet winnen. Je zal wel nooit dat – geef maar toe – slecht gevoel kennen van ik ben er weer niet bij maar je zal ook nooit het gevoel krijgen wat ik heb gevoeld. Ik voelde me net een Tom Boonen, een Sven Nijs of een Fabian Cancellera.

Op vier jaar tijd hebben wij enorm veel vrienden gemaakt en ook jij kan dit. Maar je zal ook snel opbotsen tegen jaloersheid. Nog zo een term die bij wedstrijden wordt aangewakkerd. Mijn reactie op jaloersheid is eerder: wat heb ik verkeerd gedaan of wat kan ik aan mijn foto's nog verbeteren, want de foto's van de concurrentie ... NEE! NEE! de foto's van mijn vrienden zijn eigenlijk ook wel super goed. Ik gebruik en geef zelf ook wel soms hard aankomende commentaar, die eigenlijk eerder volledig bedoeld is als opbouwende kritiek.

Om de Hugycup 2012 volledig af te sluiten, beschrijf ik graag het echte 'Boem Boem Boem' gevoel. Je hart gaat sneller kloppen. Stiekem ga ik ook nog wel een beetje hopen op de hoofdprijs. Zelfs de muziek tijdens de naamoproeping gaat van 'Boem, Boem, Boem' ... en ja hoor: "Winnaar van de portfolio en de grote winnaar van de Hugycup 2012: Bruno Van Saen".

Tekst: Bruno Van Saen

De inmiddels vijfde editie van de Hugycup gaat door in Sint Eustatius van 16 juni 2013 tot en met 27 juli 2013. En opnieuw is er een prijzenpot te verdelen van meer dan € 30.000,00 onder de gelukkige winnaars. Winnen kan enkel wanneer je deelneemt. Voor meer informatie: www.hugycup.com